

Federatie van Werkgevers van Sociaal-Cultureel Werk vzw

J. Stevensstraat 8 1000 Brussel
02/503 18 11; fax 02/514 57 36; info@fwscw.be;
www.fwscw.be; www.fwscw.be/portal

JAARVERSLAG 2002

1. Sociale agenda, externe activiteiten

1.1 Uitvoering van het Vlaams Intersectoraal Akkoord en van het Brussels Akkoord voor de social-profitsector

2002 was het tweede jaar van uitvoering van het Vlaams Intersectoraal Akkoord. Dat akkoord loopt nog tot 2005, jaar waarin het op kruissnelheid moet komen. Het Brussels akkoord kreeg pas in 2002 het startschot, een jaar later dan voorzien.

Loonharmonisering

Het **opbouwwerk** beet de spits af: het werd de eerste deelsector met CAO-barema's. De **integratiecentra** volgden. In de zg. '**cultuursectoren**' (volksontwikkeling, jeugdwerk, deeltijdse vorming, culturele centra, archief-en documentatiecentra, amateuristische kunstbeoefening, volkscultuur, en hun 'koepels' en steunpunten) werd na het akkoord over een eerste deel van de eindejaarspremie op 1 juli een voorakkoord gesloten over de baremaharmonisering. Het bevat de baremastructuur die voor alle socioculturele sectoren zal gelden die bij de loonharmonisering betrokken zijn. Omdat het akkoord slaat op alle werknemers van de betrokken organisaties, besliste de Raad van Beheer dat ook de verdeling van de middelen moest gebeuren over de organisaties volgens hun globaal personeelsbestand. Zoals bij de verdeling van de middelen voor de eindejaarspremie moest daarbij dubbele subsidiëring uitgesloten worden; een tussenkomst kan dus niet voor de werknemers waarvoor de subsidie toereikend zou zijn om het nieuwe barema te betalen. De verdeling van de middelen over 2001 liep behoorlijk wat vertraging op doordat het Ministerie van Cultuur ruim de tijd nam om de aanvragenlijst die het Sociaal Fonds hem begin 2002 bezorgde, te ventileren over de sectoren en te controleren. Het geld bereikte de organisaties pas in de zomer; enkele moesten zelfs tot na 2002 wachten. Het Ministerie meende van een aantal lokale jeugdorganisaties dat ze niet onder de CAO vielen. Pas nadat we meermaals samen met de vakbonden en in overleg met het kabinet van de minister van Cultuur de puntjes op de i hadden gezet, draaide de Administratie bij. Ook de goedkeuring van het voorakkoord van 1 juli door de Vlaamse Regering liet lang op zich wachten. Pas op 13 december kreeg het akkoord groen licht en kon het Sociaal Fonds de aanvraagformulieren rondsturen. De FWSCW protesteerde tegen de vertraging in de uitvoering van het VIA.

Voor het **opbouwwerk** werd in december een CAO gesloten over een eerste deel van de eindejaarspremie. Deze sector en de **integratiecentra** maakten berekeningen voor een volgende stap in de baremaharmonisering.

Management, vorming

De managementsubsidies, waarvan een eerste schijf al in 2001 was vrijgekomen, noch de subsidies voor vorming, waarvan het volledige jaarbedrag vanaf 2002 vrijkwam, konden in 2002 verdeeld worden. Belangrijkste oorzaak was hier dat de nodige RSZ-gegevens (aantal werknemers in vte per organisatie) op zich lieten wachten. Wat het vormingsbudget betreft, werd met de vakbonden overeengekomen dat hun intersyndicaal fonds een voorafname kon doen voor syndicale vorming. In ruil daarvoor zou het voor de financiering van de syndicale premie geen inning doen bij de organisaties. Het Ministerie ging hiermee mondeling akkoord. Ter uitvoering van de beslissing van de Raad van Beheer en van het akkoord met de vakbonden om de sociale maribelmiddelen voor managementondersteuning te gebruiken voor de verdere uitbouw van de FWSCW-dienstverlening, werd de aanwerving voorbereid van in totaal drie consultants en een management assistente. De functieprofielen werden vastgelegd. De 'eerstelijnsconsultant' kwam in februari 2002 in dienst. De management assistente in december.

DAC-regularisering

Nadat in 2001 de DAC-ers in het **opbouwwerk** en de **integratiecentra** een regulier statuut kregen, werd op 1 januari 2002 de eerste reeks DAC-ers, tewerkgesteld bij de '**landelijke cultuurorganisaties**' geregulariseerd. Een reglementair kader bleef echter uit. Het Ministerie van Cultuur belegde op het ritme van de seizoenen een overlegvergadering. Gevolg was dat er eind 2002 nog altijd geen basisreglement was, noch een werkttekst voor de normalisering (herverdeling) van het DAC. De FWSCW had haar standpunt duidelijk gemaakt: in een basisreglement, geldend voor de eerste drie jaar, zou de regularisering in enge zin gerealiseerd worden; het zou duidelijke regels moeten bevatten inzake subsidiëring, vervanging en mutatie e.d.; en daarnaast moest in overleg met de betrokken sectoren, afhankelijk van o.m. de decretale mogelijkheden en de haalbaarheid, nagegaan worden welke stappen mogelijk waren om in de toekomst een herverdeling te realiseren van de tewerkstellingsplaatsen.

Het kabinet Cultuur weigerde in dit scenario mee te stappen. Nadat we hierover ons ongenoegen hadden geuit in een brief aan de minister, volgde een omzendbrief aan de organisaties. Die moest blijkbaar het uitblijven van een reglement opvangen.

Enkel voor de **jeugdverblijfcentra** en de **archieff- en documentatiecentra** werd een specifieke regeling opgezet in het kader van de uitwerking van nieuwe subsidiedecreten. Ook enkele deelsectoren die niet meer onder Cultuur ressorteerden, kregen de facto een aparte behandeling. **Ontwikkelingssamenwerking** kwam onder de bevoegdheid van minister Vogels. De Administratie wacht daar op voorstellen van de sector. Voor de **sportsector**, sinds de zomer van 2002 ressorterend onder minister Vanhengel, werd ook een specifieke aanpak in het vooruitzicht gesteld, met een commissie die na verloop van tijd zal nagaan hoe een definitieve regularisering er kan uitzien.

Herindexering werkingsmiddelen

In het VIA was overeengekomen dat de subsidies voor de werking van de organisaties (onder de bevoegdheid van de Ministeries van Welzijn of Cultuur) voortaan in elke sector terug zouden geïndexeerd worden. Dat was blijkbaar over het hoofd gezien in het ontwerpdecreet voor het **sociaal-cultureel volwassenenwerk**. Na een signaal vanuit de FWSCW via de sectorfederatie werd dit rechtgezet.

Het budget dat in het VIA was vastgelegd als tegemoetkoming voor de niet-indexering in de laatste jaren, werd nadat het aan het Sociaal Fonds was overgemaakt, in de zomer aan de organisaties verdeeld.

Aanmoedigingspremies loopbaankrediet, zorgkrediet, landingsbanen

Naar aanleiding van de invoering van een nieuwe regeling voor loopbaanonderbreking en –vermindering, het zg. tijdscrediet, werden alle CAO's ter zake beëindigd. Ook onze CAO dus over de aanmoedigingspremies bij het nemen van loopbaankrediet, zorgkrediet en landingsbanen. Eind 2001 waren wij met de vakbonden echter al tot een nieuw akkoord gekomen: geconditioneerde uitbreiding van het tijdscrediet van één naar drie jaar, uitsluiting van de leidende functies van het automatische recht op gelijk welke vorm van tijdscrediet, verhoging van het plafond van vijf naar tien procent, en uitsluiting van de 50+ers die naar een 4/5-baan overstappen en van de 55+ers die naar een halftijdse baan overstappen, uit de bepaling van het plafond van tien procent. En daarnaast een bevestiging van het recht op Vlaamse aanmoedigingspremies voor de werknemers in onze sector die volgens het nieuwe besluit van de Vlaamse Regering daarvoor in aanmerking komen.

Dat was echter buiten de waard van onze Franstalige zusterorganisatie, de CESSoc, gerekend. Zij weigerde het Vlaamse akkoord mee te ondertekenen. Doordat een CAO de handtekening nodig heeft van elke organisatie die in het Paritair Comité zetelt en we nog in een federaal PC werken, heeft elke sociale partner daar een blokkeringpositie. Die gebruikte de Franstalige werkgeversorganisatie ook, in strijd met het 'herenakkoord' om elk voorstel van CAO van de overzijde van de taalgrens, 'blindelings' te ondertekenen. De Franstalige

werkgevers vonden dat er een stap te ver gezet werd in de defederalisering van het sociaal overleg. Pas na meerdere vergaderingen gingen ze overstap. Het was de aanleiding voor de Vlaamse vakbonden en de FWSCW om een splitsing te eisen van het PC 329.

Positief punt in dit luik was wel dat geen enkele deelsector meer werd uitgesloten uit het recht op de aanmoedigingspremies. In het nieuwe besluit van de Vlaamse Regering van 8 mei 2002 werden voortaan ook **de basiseducatie, de sportsector en de media** opgenomen in het toepassingsgebied. Eindelijk resultaat voor de FWSCW, die bij elke gelegenheid die zich aandeede, op deze nagel had geklopt.

Ook positief was dat elke verplichting tot vervanging van een werknemer die gebruik maakt van het tijdskrediet, wegviel.

Uitvoering Brussels Akkoord

Ter uitvoering van het Brussels Akkoord voor de social-profitsector werd in het najaar een goed akkoord bereikt tussen de sociale partners (vakbonden en VCSPO, waarbij de FWSCW in de onderhandelingen een centrale rol speelde) en de Vlaamse Gemeenschapscommissie. Alle organisaties in Brussel die loonsubsidies krijgen van de VGC, waaronder tientallen socioculturele organisaties, zien vanaf 2002 hun subsidies substantieel stijgen. Het akkoord voorziet in vier referentiebarema's, barema's die we in het voorakkoord van 1 juli 2002 over de loonsvoorwaarden in het sociaal-cultureel werk hadden opgenomen, en biedt uitzicht op een bijpassing voor de gesco's om de loonharmonisering te financieren. Het akkoord zal op kruissnelheid, vanaf 2005, de social-profitsector jaarlijks extra ca. 5,6 miljoen euro opleveren.

Los daarvan werd nog een aanvullend, Gewestelijk Brussels luik uitgewerkt voor de sector van de **socioprofessionele inschakeling**. Begin december werd hierover een protocol gesloten tussen het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, vertegenwoordigd door minister Tomas, en de sociale partners, waaronder de FWSCW. Enkele van onze leden zijn er immers bij betrokken, waaronder in eerste instantie – als 'bestemming' en als doorgeefluik – het *Overleg Opleiding en Tewerkstelling Brussel* (OOTB). Dat krijgt samen met andere doorstroming- en inschakelingprojecten een substantiële verhoging van zijn subsidies.

Arbeidsvrijstelling oudere werknemers; extra verlof voor 35- tot 44-jarigen

In het eerste semester van 2002 werd, zoals in de CAO van 20-11-00 bepaald, een evaluatie gemaakt van de evolutie van de werkdruk, om uit te maken of de volgende stappen voor de 50/55+ers haalbaar zijn. Uit berekeningen bleek dat de volgende stap in de arbeidsvrijstelling, de toekenning vanaf 1-1-03 van 12 extra arbeidsvrijstellingsdagen ten belope van een gemiddelde 34-urenweek voor de 50+ers, gedeeltelijk gecompenseerd zou worden.

De vakbonden hadden als tegemoetkoming voorgesteld dat het geld voor het wegwerken van anomalieën (VIA '98) aan de organisaties zou gegeven worden voor de extra opleidings- en omkaderingskosten bij tewerkstelling van oudere werknemers (50 jaar of ouder).

Daarnaast was er het plan Onkelinx, dat in een stevige, zij het tijdelijke, RSZ-verlaging voorziet bij arbeidsduurvermindering, desgewenst enkel van toepassing op 45+ers.

De RvB besliste dan ook dat de 50+stap kon gezet worden, maar dat, aangezien hij de 55+stap één te ver vond, de vakbonden een voorstel zou worden gedaan van wijziging van de CAO met schrapping van de arbeidsvrijstelling tot 32 u/w voor 55+ers. Tegelijk moest in de mogelijkheid worden voorzien om met deeltijders een loonsverhoging overeen te komen in plaats van een evenredige arbeidsduurvermindering, zodat ook voor hen een RSZ-korting kon verkregen worden.

Een schriftelijk principeakkoord ter zake met de vakbonden werd wel degelijk bereikt, maar werd niet vertaald in een formele wijziging van de CAO van 20-11-00, ook niet na de verlenging van de overlegperiode tot 30 september, wat nochtans was afgesproken. In de LBC was verzet gerezen en ondertussen het ordewoord gegeven vooralsnog in geen enkele

sector de afspraken af te zwakken. Deze vakbond wachtte af wat er intersectoraal tussen de vakbonden en de VCSPO zou worden afgesproken, bij de algemene evaluatieronde over het VIA. Van de vakbondsonderhandelaars in onze sector kregen we wel de toezegging dat wanneer de zaken op intersectoraal niveau zouden vastlopen, we terug vanuit de afspraken van het principeakkoord een oplossing zouden zoeken.

De RvB besliste de eventuele heroverweging van de 55+-stap tot 30 juni 2003 uit te stellen, en ondertussen alvast CAO's te sluiten over de besteding van het budget voor de anomalieën en voor de besteding van het budget voor de extra verlofdagen. Vakbonden en kabinet Cultuur gingen met de voorstellen van CAO akkoord. Het Sociaal Fonds zou, voor 2002, de budgetten verdelen, op basis van het aantal voltijdse eenheden per organisatie per leeftijdscategorie (gegevens die het Fonds in juni van de RSZ kreeg, over het 1ste kwartaal van 2001).

1.2 Sociaal overleg – Paritair Comité 329

Outplacement

Sinds 15 september 2002 hebben alle 45+ers die door hun werkgever ontslagen worden, behoudens om dringende reden of met het oog op een brugpensionering, recht op outplacement, te bekostigen door de werkgever. Men kan hiervoor echter een sectorale collectivisering opzetten met de (0,10%) bijdrage voor de risicogroepen, via het Sociaal Fonds dus. De RvB besliste om, zonder bijkomende kosten voor de werkgevers, op basis hiervan een regeling uit te laten werken door het Sociaal Fonds. Dit is nog in onderzoek.

Syndicale premie

De LBC legde, na dit al enkele jaren te hebben aangekondigd, een voorstel van CAO neer voor de invoering van een syndicale premie. De FWSCW had vroeger al gesteld dat daar in principe over te praten viel.

Na overleg in de sectoren en in de RvB werd beslist om de vraag positief te beantwoorden, Dit gezien de toegevingen – onder meer op het vlak van de uitvoering van de managementondersteuning – die er in de onderhandelingen al hadden tegenover gestaan, en de zware nadruk die de LBC op dit dossier legde. Aan onze vragen werd ook tegemoet gekomen: het per werknemer te financieren bedrag moest in de orde van grootte van 12,5 tot 15 euro liggen, en de mogelijkheid moest bekeken worden of een voorafname op het VIA-vormingsbudget van een budget voor syndicale vorming, in de plaats zou komen van een inning bij de werkgevers. De FWSCW stelde in die zin een wijziging voor van de CAO inzake vorming. Het kabinet Cultuur stemde hier mondeling mee in.

Splitsing Paritair Comité

De RvB besliste al in zijn vergadering van 29 februari 2000 dat de FWSCW in principe voor een opsplitsing is van het PC 329, maar dat hij daarin niet het voortouw zou nemen. De LBC nam in 2002, na de tijdelijke blokkering van de CAO tijdscrediet door de CESSoC (zie hoger), het initiatief om, met de steun van de FWSCW, de oprichting van aparte, autonome subcomités voor de Gemeenschappen te eisen. Er werd gelijktijdig met de CESSoC gepraat om de samenwerking terug vlot te trekken, o.m. met het oog op een herbevestiging van het 'herenakkoord' om ontwerpakkoorden van de overkant van de taalgrens te respecteren en mee te ondertekenen.

Enkel vanuit de sector **ontwikkelingssamenwerking** kwam de boodschap dat men niet voor een splitsing was. Aan Vlaamse kant besliste men mee te gaan naar het subcomité, maar de Franstaligen wens(t)en in het federale PC te blijven en verzetten zich tegen een asymmetrische constructie.

Er werden enkele PC-(werkgroep)vergaderingen aan het probleem gewijd, met de bedoeling nog tijdens deze legislatuur tot een (eenparig) advies te komen aan de regering over de splitsing.

Op de laatste PC-vergadering van 2002 bleek dat er geen eensgezindheid kan worden gevonden. Het dossier strandde op de visie van en over de sector ontwikkelingssamenwerking en, zoveel werd duidelijk, ook op de uiteenlopende visies op de plaats van de bicommunautaire organisaties.

1.3 Billijke vergoeding - auteursrechten

Het dossier van de billijke vergoeding, waarover eind 2001 een akkoord was bereikt, was in 2002 in uitvoering. Het opvolgen van de correcte uitvoering ervan werd (wordt) opgenomen door de ondersteunende organisaties binnen de deelsectoren.

In de loop van maart 2002 stelden de belangenbehartigers van de subsectoren aan de FWSCW de vraag voor juridische ondersteuning in het dossier 'auteursrechten'. Er was de mogelijke grondige wijziging van de Wet op de auteursrechten, n.a.v. de omzetting van een Europese richtlijn, en het kabinet van Justitie was van plan een wetsontwerp in te dienen tot wijziging van de controle van de beheersvennootschappen.

De FWSCW ging in op deze vraag omdat het dit dossier vroeger al opvolgde en omdat een andere mogelijkheid tot intense juridische ondersteuning niet betaalbaar was.

De veelvuldige vergaderingen van de werkgroep 'auteursrechten', ondersteund door het kabinet van de Vlaamse minister van Cultuur, gaven resultaat: er werden acties opgezet waardoor de belangen van de brede socioculturele sector aandacht kregen. De kabinetten van verschillende betrokken ministers stonden open voor onze argumenten. Dit resulteerde in een aanpassing van de oorspronkelijke voorstellen ten gunste van de sector.

In het najaar van 2002 organiseerde het kabinet Economische Zaken, dat intussen bevoegd was geworden in dit dossier, een rondetafelconferentie over de controle op de beheersvennootschappen, waarop de FWSCW en andere organisaties uit de socioculturele sector werden uitgenodigd om in debat te gaan met de beheersvennootschappen. Minister Picqué, oud-minister van Cultuur, bleek niet ongevoelig voor de argumenten uit de sector. Het voorontwerp van wet werd voor advies naar de Raad van State gestuurd en zou voor het einde van de legislatuur ingediend worden in het parlement.

Eind 2002 werd de FWSCW uitgenodigd om een uiteenzetting te geven op een hoorzitting, georganiseerd in de Commissie Financiën en Economische Aangelegenheden van de Senaat, waar het voorstel (omzetting richtlijn) aanhangig is. Het dossier zal wellicht niet afgehandeld kunnen worden voor het einde van de legislatuur en zal vermoedelijk volgend jaar verder moeten worden opgevolgd.

1.4 Statuut vrijwilligers en semi-agorale werkers

Het wetsvoorstel van de gezamenlijke democratische partijen van 28 november 2001 is voor advies naar de Nationale Arbeidsraad gestuurd. Het voorstel werd in een werkgroep van de CSPO besproken. Deze bespreking is nog niet afgerond op het einde van 2002.

1.5 Externe vertegenwoordigingen

Fonds Sociale Maribel

In het beheerscomité van het Fonds Sociale Maribel werden onder meer de financiën van het fonds en de uitbetalingen aan organisaties op de voet gevolgd. Daarnaast werden er gewoontegetrouw op elke vergadering specifieke dossiers behandeld.

In 2002 waren er twee belangrijke nieuwe dossiers aan de orde.

1. De Programmawet van 30 december 2001 legde 49.578.705 euro (2 miljard frank) besparingen op in de sociale maribel, in mindering te brengen op de dotaties in het 2de semester 2002, door de reserves in te palmen. 95% van de reserves moest voor 31 maart

gestort worden. Daarnaast mocht er voortaan maar één maand reserves aangehouden worden, en moest minimum 95% van de dotatie onmiddellijk aan de organisaties gestort worden.

Dit werd een dringend probleem, omdat de reserves die de fondsen eind 2001 hadden, afgeroomd zouden worden. Dit terwijl er nog engagementen tegenover konden staan, meer bepaald de subsidiëring van de lonen in de contracten voor bepaalde tijd.

2. Daarnaast kwam er in 2002 een nieuw Koninklijk Besluit, dat het huidige systeem van de sociale maribel voor de fondsen grondig veranderde. Het hield in dat er een nieuwe CAO moest gesloten worden. Verder kwam er de mogelijkheid om de subsidie te verhogen, als het fonds daarvoor tenminste de financiële ruimte heeft. Aangezien de dotatie niet steeg, was dat niet (vooralsnog) haalbaar. De loonkosten van de socialemaribelwerknemers mogen voortaan ook op geen enkel moment in hun loopbaan (baremastructuur) boven 64.937,84 euro per jaar uitstijgen. Er is echter geen probleem voor de werknemers die voor 2003 in dienst kwamen.

Er waren vier problemen die (de op enkele punten betwistbare interpretatie van) het nieuwe KB met zich meebracht:

- het feit dat de halftijders van minder dan 19 u/w niet meer zouden meetellen voor de dotatie,
- de beperking van de tussenkomst tot de loonkosten op basis van sectorale CAO-barema's (die zijn er nog niet voor verschillende deelsectoren),
- het wegvallen van de mogelijkheid om als organisatie een gemiddelde tussenkomst te verkrijgen,
- de zware sanctie van 2 x ca. € 62.000 bij elke daling van de werkgelegenheid.

Ten slotte was er nog het punt dat, op basis van het KB, voortaan slechts één fonds per paritair comité of subcomité toegelaten was. Een probleem voor onze sector omdat al van bij de aanvang geopteerd was voor aparte maribelfondsen, voor Vlaanderen en Wallonië. De FWSCW volgde de zaak op de voet, via het beheerscomité van het fonds Sociale Maribel en via Vesofu. Er volgde ook een onderhoud met het kabinet van minister Vandenbroucke. Voor de meeste problemen werd een oplossing gevonden. Het kabinet wil echter niet afwijken van het principe van de oprichting van een federaal fonds. Het kabinet Vandenbroucke besliste uiteindelijk dat het federale fonds 6% zou krijgen, en de Vlaamse en Franstalige fondsen elk 47%. Het standpunt van de FWSCW dat, op basis van de reële werkgelegenheidscijfers, het Vlaamse fonds 55% moest ontvangen en het Franstalige 45%, werd niet gevolgd door de Franstaligen. Zij opperden dat in de RSZ-gegevens geen 'Prime'- noch 'TCT'-werknemers opgenomen zijn, en paktten te elfder ure uit met oncontroleerbare, hogere werkgelegenheidscijfers aan hun kant. Voor de verdeling 47-47-6 kwam dus geen unaniem tegenvoorstel, waarna ze bijgevolg door de regering werd doorgedrukt. Positief was wel dat het Vlaamse fonds behouden kon worden. Vanaf het tweede semester van 2004 zal er bovendien normaal een objectieve verdeling komen van de dotaties volgens het aantal jobs, misschien zelfs retroactief.

Sociaal Fonds

Het Sociaal Fonds had handenvol werk met de praktische uitvoering van een aantal VIA-maatregelen, meer bepaald de verdeling van de budgetten.

Op 1 september trad een bijkomende administratief verantwoordelijke in dienst, met als opdracht de vraag (om tussenkomsten voor initiatieven voor risicowerknemers) vanuit de sector te peilen en te activeren. De jongste maanden kreeg het beheerscomité alvast een stijgend aantal aanvragen te verwerken, al hebben vele organisaties duidelijk nog niet de weg naar het Fonds gevonden.

Het onderzoek over de werkgelegenheid in de socioculturele sector, uitgevoerd door het HIVA, werd afgerond.

In samenwerking met het Vlaams Instituut voor Vorming en Opleiding in de social-profitsector (VIVO) – onder meer in het kader van de uitvoering van het sectoraal actieplan –

en vanuit de mogelijke synergie met andere fondsen vanuit de VSPF (zie verder) krijgt het Sociaal Fonds in de toekomst meer potentieel.

VCSP0 en CSPO

In 2002 werden de AV en de bestuursorganen van de VCSP0 en van de CSPO hersamengesteld. Tegelijk werd een nieuw samenwerkingsakkoord gesloten tussen de VCSP0, haar Franstalige tegenhanger UFENM en de federale CSPO. Na de hervorming is de nadruk op de regionale confederaties komen te liggen; zij groeperen de federaties en vormen samen het bestuur van de CSPO.

De FWSCW heeft bij de VCSP0 voortaan twee vertegenwoordigers in de AV, één in de Raad van Beheer en één in het Bureau, en bij de CSPO twee vertegenwoordigers in de AV en één in de Raad van Beheer.

De herstructurering heeft ook in de eerste maanden van 2002 nog de nodige aandacht en vergadertijd gevergd. Daarnaast kwamen diverse punten op de agenda, zoals de reorganisatie van de Vlaamse administratie en de adviesraden (Beter Bestuurlijk Beleid) en de plaats van de SERV, de VCSP0 en het middenveld erin, de uitvoering van het VIA (o.m. de nieuwe regeling rond de aanmoedigingspremies) en de voorbereiding van een evaluatie van het VIA, het e-government – waarover de VCSP0 informatiesessies organiseerde, de onderhandelingen over een protocol met de VGC en de vakbonden ter uitvoering van het Brussels Akkoord voor de social-profitsector (zie hoger) en de voorbereiding van het Vlaams Werkgelegenheidsakkoord.

Bij de CSPO bogen werkgroepen zich over het tijdskrediet, het nieuwe besluit over de sociale maribel en de vergelijking met de evoluties rond de structurele lastenvermindering, het nieuwe recht op outplacement, de billijke vergoeding, en de nieuwe vzw-wet. Wat het bestuurswerk betreft, heeft de CSPO, in de nasleep van de herstructurerings, nog geen nieuwe start genomen.

VESOFO/VSPF

Een gelijkaardige 'defederaliserende' hervorming voltrok zich bij de Vereniging van Sociale Fondsen van de social-profitsector (Vesof0), zij het dat daar nieuwe regionale en federale structuren opgezet werden.

Aan Vlaamse kant zag eind 2002 de vzw Vlaamse Social-Profitfondsen het licht. Die overkoepelt alle Vlaamse sociale fondsen, waaronder de twee fondsen van de socioculturele sector (SFSCW en FSM Socioculturele Sector). De vzw werd opgericht door de betrokken werkgeversorganisaties (Verbond van Verzorgingsinstellingen, Vlaams Welzijnsverbond, Verbond van Sociale Ondernemingen en FWSCW) en de vakbonden. De FWSCW heeft twee vertegenwoordigers in de AV en twee mandaten in de RvB.

Een nieuwe federale vzw overkoepelt onder meer het, eveneens nieuwe, federale maribelfonds voor de socioculturele sector, dat (voorlopig) alle maribeldossiers van de ontwikkelingssamenwerking beheert.

Vesof0 blijft bestaan, als ondersteunende organisatie voor de drie overkoepelende vzw's, op het vlak van o.m. informatica, infrastructuur en boekhouding. Het personeel van de Vlaamse fondsen kwam in dienst van de VSPF.

2. Communicatie en dienstverlening

De communicatie met de leden verliep in 2002 nog meer elektronisch. Na de omvorming van de papieren *Infolijn 329* tot een elektronische versie (*e-Infolijn 329*) kwam er in 2002 een voor de leden voorbehouden website (www.fwscw.be/portal). Alle informatie die voordien in de twee tijdschriften en via e-mail werd bezorgd, kreeg er een mooi geordende plaats. De opbouw van de site vergde veel energie, maar het resultaat mocht er zijn, zoals bleek uit de vele positieve reacties.

De verdere uitbouw en het onderhoud ervan kwamen onder de hoede van de in februari aangeworven consultant, die snel de nodige knowhow verwierf.

De Raad van Beheer besliste, n.a.v. de bespreking van de begroting 2002 en van het opzetten van een beleidsplan, voorlopig geen tijdschrift meer uit te brengen. De communicatie met de leden zal naar aanleiding van het opzetten van een beleidsplan 2003-2005 ten gronde worden behandeld.

Elektronische communicatie kan men echter niet vastnemen. Een tijdschrift werd daarom door sommigen toch gemist. Op vraag van een aantal leden van de Raad van Beheer werd beslist in de begroting van 2003 te voorzien dat het in 2003 tweemaal 'Verbazend' mocht zijn.

In de loop van 2002 werden volgende infosessies en cursussen gegeven:

- Van loopbaanonderbreking naar tijdscrediet – infosessie 26 maart 2002
- Basiscursus PC 329 (zesdaagse cursusreeks), voorjaar 2002
- Welzijn van werknemers van werkgeversbelang ook in de socioculturele sector – infosessie 14 oktober 2002
- Basiscursus PC 329 (zesdaagse cursusreeks), najaar 2002

Voor de meeste sectoren werden bijeenkomsten in het kader van een sectoraal werkgeversoverleg georganiseerd: volksontwikkeling, jeugdwerk, opbouwwerk, etnisch-culturele minderheden, ontwikkelingssamenwerking, beroepsopleiding, cultuurcentra en –spreiding. Voor de andere wordt 2003 een heropstartjaar.

3. Bestuur en vertegenwoordiging

Raad van Beheer (27 mandaten, 24 effectieve leden, (momenteel) 1 wnd. lid)

Lieve Van Hoofstadt (CCV), voorzitter

VOLKSONTWIKKELING (7)

Marc Claes (Boerenbond)

Bettie Geelen (KAV)

Fons De Neve (Gezinsbond) (tvv Lia Lens, Gezinsbond)

Rudi Teirlinck (Davidsfonds)

Marc Vansnick (Stichting Lodewijk De Raet)

Yves Verschaeren (VFG)

Peter Warson (Centravoc)

JEUGDSECTOR (4)

Sep Kindt (VFJ)

An Van Damme (wnd.) (Jeugd en Stad)

Jef Van Den Audenaerde (Chirojeugd), ondervoorzitter en penningmeester

Ludo Van Meerbergen (Kei-Jong)

BEROEPSOPLEIDING (3)

Jef Jansen (Vitamine W)

Linda Struelens (EVA)

Liliane Vanhelden (SLN)

TOERISME (2)

Johan Popleman (KMDA) (tvv Louis Reydam, KMDA)

Fons Van Bael (Lilse Bergen)

ONTWIKKELINGSSAMENWERKING (2)

Blanche Boost (Coprogram)

(één mandaat niet opgenomen)

CULTURELE CENTRA (2)

Jef Gunst (CC Dilbeek Westrand)

Paul Sergier (VCC) (tvv Piet Forger, FeVECC)

BASISEDUCATIE (2)

Stefaan Lievens (CBE Oostende)

(één mandaat niet opgenomen)

MILIEU (1)

Lode Conings (BBL)

SPORT (1)

Katrien Van Kets (VSF) (tvv Tom Poppe, VSF)

ETNISCH-CULTURELE MINDERHEDEN (1)

Jo Boey (VMC)

OPBOUWWERK (1)

Caroline Enkels (FESO) (tvv Jan Theunissen, VIBOSO)

Dagelijks Bestuur

Lieve Van Hoofstadt (voorzitter), Jef Van den Audenaerde (ondervoorzitter en penningmeester), Jo Boey, Marc Claes, Liliane Vanhelden, Ludo Van Meerbergen, Dirk Vermeulen (algemeen secretaris), Kathleen Verreth (stafmedewerker)

Sectorverantwoordelijken:

Volksontwikkeling: Marc Claes

Jeugd: Sep Kindt

Beroepsopleiding: Liliane Vanhelden

Culturele centra: Jef Gunst

Ontwikkelingssamenwerking: Blanche Boost

Toerisme: Johan Poplemon (tvv Louis Reydam)

Milieu: Lode Conings

Sport: Katrien Van Kets (tvv Tom Poppe)

Basiseducatie: Stefaan Lievens

Opbouwwerk: Caroline Enkels (tvv Jan Theunissen)

Etnisch-culturele minderheden: Jo Boey

Media: Lucie De Zutter

AV- en bestuursvergaderingen

De AV vergaderde op 26 maart (jaarrekening en jaarverslag 2001, ontslagnemingen en aanstelling beheerders) en 26 november (krachtlijnen werking 2003, begroting 2003, ontslagnemingen en aanstelling beheerders, stand van zaken en oriëntaties sociaal overleg). Op de laatste AV waren 93 leden aanwezig (of vertegenwoordigd via volmacht), waaronder de drie collectieve leden (VFJ met 62 leden, SLN met 45 leden en BBL met 11 leden), wat in totaal 211 vertegenwoordigde leden geeft. 50 leden hadden zich verontschuldigd.

De vergaderingen van het Dagelijks Bestuur en de Raad van Beheer:

Dagelijks Bestuur			
Datum	Aanwezigen	Verontschuldigten	
28/01/02	7	0	
22/01/02	6	1	
5/03/02	7	1	
26/03/02	7	1	
16/04/02	7	1	
7/05/02	7	1	
4/06/02	8	0	
2/07/02	6	1	
3/09/02	6	2	
23/09/02	5	3	
29/10/02	6	2	
25/11/02	7	1	
Raad van Beheer			
Datum	Aanwezigen	Verontschuldigten	Waarnemers
15/01/02	14	9	2
12/02/02	5	9	3
16/04/02	19	7	
18/06/02	16	8	
1/10/02	20	6	
5/11/02	21	4	
10/12/02	22	5	

Representatie

De FWSCW-afgevaardigden (effectieve en plaatsvervangende) in het PC 329 voor de socioculturele sector: Jo Boey, Blanche Boost, Marc Claes, Bettie Geelen, Jef Jansen, Sep Kindt, Stefaan Lievens, Tom Poppe, Paul Sergier, Jan Theunissen, Jef Vanden Audenaerde, Liliane Vanhelden, Lieve Van Hoofstadt, Dirk Vermeulen, Kathleen Verreth, Peter Warson.

Sociaal Fonds van het Sociaal Cultureel Werk van de Vlaamse Gemeenschap (SFSCW) (5 mandaten): Jo Boey (voorzitter), Marc Claes, Jef Van den Audenaerde, Lieve Van Hoofstadt en Dirk Vermeulen

Fonds Sociale Maribel voor de Socioculturele Sector van de Vlaamse Gemeenschap (FSMSS) (7 mandaten): Jo Boey (voorzitter), Marc Claes, Jef Janssen, Jef Van den Audenaerde, Lieve Van Hoofstadt, Dirk Vermeulen en Kathleen Verreth.

Federaal Fonds Sociale Maribel voor de Socioculturele Sector (FFSMSS) (3 mandaten): Jo Boey, Blanche Boost en Kathleen Verreth

Vlaamse Social-Profitfondsen (VSPF): AV (2 vertegenwoordigers) en RvB (2 mandaten): Jo Boey en Dirk Vermeulen

Confederatie van Social Profit Ondernemingen (CSPO): AV (2 vertegenwoordigers): Lieve Van Hoofstadt en Dirk Vermeulen; RvB (1 mandaat): Dirk Vermeulen

Vlaamse Confederatie (VCSPPO): AV (2 vertegenwoordigers): Lieve Van Hoofstadt en Dirk Vermeulen; RvB en Bureau (1 mandaat): Dirk Vermeulen.

Vlaams Instituut voor Vorming en Opleiding van de social-profitsector (VIVO): RvB (1 plaatsvervangend mandaat): Dirk Vermeulen

Beleidsplan

In het voorjaar werd het startschot gegeven voor het opmaken van een beleidsplan 2003-2005, de resterende mandaattermijn van de Raad van Beheer. De motieven en aanleidingen waren divers: het beheersplan van 2001, dat vooral aandacht had voor de bestuursvernieuwing; de uitbreiding van de opdrachten van het secretariaat; het tienjarig bestaan van de FWSCW; de behoefte aan opfrissing van de statuten en het huishoudelijk reglement; de verdere invoering van de principes van *corporate governance*; de noodzaak tot duidelijke positionering van de FWSCW tegenover andere actoren; de noodzaak om het communicatiebeleid te bekijken. Bijkomende beweegreden was het vermijden van het risico te anekdotisch tewerk te gaan in de beleidsvorming en de werking in het algemeen.

Personeel

Op 1 januari kwam Bea Vergote in dienst, als (deeltijds, 70%) administratief medewerkster. Op 18 februari kwam Kristien Musch in dienst, als (eerstelijns)consulent. Zij combineert een halftijdse arbeidsovereenkomst met Vesofa, als maribelconsulent, ter beschikking gesteld aan de FWSCW, en een halftijdse overeenkomst met de FWSCW.

Op 4 december kwam Els Neyens in dienst, als management assistente.

Eind 2002 waren we nog op zoek naar twee bijkomende consulenten, voor projectontwikkeling en individuele bijstand aan de leden.

Al deze functies, en gedeeltelijk ook die van Kathleen Verreth, stafmedewerker, en Dirk Vermeulen, algemeen secretaris, worden gefinancierd met socialemaribelmiddelen, in het kader van de managementondersteuning.

4. Cijfers

Ook in 2002 groeide de FWSCW nog voort, althans wat werkgelegenheid bij de leden betreft. De cijfers van de afgelopen jaren:

1998: 284 leden, met 3142 werknemers;
1999: 301 leden, met 3734 werknemers (+ 19%);
2000: 435 leden, met 5273 werknemers (+ 41%).
2001: 450 leden, met 6188 werknemers (+ 17%)
2002: 446 leden, met 6762 werknemers (+ 9%).

De lijst met de huidige lidorganisaties vindt u als bijlage bij dit jaarverslag. De adressen van hun website vindt u op de FWSCW-site (zie 'links').